

SCÉNÁŘ K AUDIOREPORTÁŽI: VZPOMÍNKY JANA SLABÁKA

Zpracovaly: žákyně ze ZŠ Jasanová 2, Brno-Jundrov

Sabina Kubová, Adéla Palatická, Sofie Peřinová, Daniela Pišková a Terezie Prokopová

Pedagogické vedení: Mgr. Pavlína Kovářová

Škola: ZŠ Jasanová 2, Brno-Jundrov

O tom, že v Jundrově žije trumpetista a kapelník slavné dechovky Moravanka, Jan Slabák, neměla většina z nás vůbec tušení. Dozvěděly jsme se o něm až od spolužačky Sabiny Kubové. A tak jsme dnes již osmasedmdesátiletého pana Slabáka pozvaly do školy. Povídali jsme si o jeho cestě k hudbě a k Moravance. K hraní se pan Slabák dostal v deseti letech, když začal chodit do měšťanky v Kyjově. Josef Frýbort, učitel dějepisu, zeměpisu a zpěvu, poznal, že má pan Slabák hudební nadání.

„Ukázal mně ty instrumenty, říká, co by sis tak vybral. No, jsem tak pohlídl na tu trumpetu, říkám, tak tu trumpetu zkusím.“

Trubka mu šla velice dobře. Zato učení příliš ne. Rodiče nevěděli, co s ním, muziku nepovažovali za skutečné zaměstnání, a tak po škole začal pracovat ve Sklárnách Moravia. Zde se seznámil s Pepíkem Wenzlem, který ho přivedl k přijímacím zkouškám na brněnskou konzervatoř.

„Hnedka jak mě uslyšeli, ježíšmarjá, to je talent, doma jsem nic neříkal. Pak byly přijímací zkoušky, ty jsem natajno udělal a pak přišel dopis domů mamince, váš syn byl přijat.“

Začalo studium na konzervatoři a hudební život v Brně. Divadla, orchestry, jazz, taneční hudba... Ale zlákat se nenechal. Jeho snem byla filharmonie. Nemusel však dělat žádný konkurz.

„Rovnou do orchestru mě posadili, hrál jsem se třema difigentama napřímo koncert. První koncert byl s Otakarem Trhlikem, druhý byl s Jaroslavem Vogelem, to byly z Národního divadla z Prahy, takové ty osobnosti, a ten třetí to byl Jaroslav Krombholc. Ty tři kusy jsem odehrál, samozřejmě přijatej.“

Hraní ve filharmonii bylo velmi náročné. A i když byl pan Slabák prvním trumpetistou a dostal dokonce nabídku hrát s berlínskou filharmonii se slavným dirigentem von Karajanem, nakonec vše dopadlo jinak. Rozhodl se jít vlastní hudební cestou a po 18 letech filharmonii opustil.

„Já si udělám sám kapelu a tam se vydovádím. Já jsem měl představu úplně jinou, než jak to dopadlo. Já jsem chtěl kapelu, kde se budou hrát všechny styly. Poněvadž já jsem hrál ten jazz, vážnou muziku, všechno, a to jsem tak chtěl nějak. Tak říkám, tak udělám dechovku trošku jinou, než se to hrávalo.“

Skladatel a kamarád Ladislav Kozderka ho přivedl k lidové hudbě. A pan Slabák začal také skládat.

„Já jsem napsal pár těch věcí a do toho jsem dal ten folklór, do té dechovky.

„Já jsem to prostě udělal jako skladbu, napsal jsem tam i orchestrální části, tak tady máte předehru, teď se zpívá, potom je mezihra, zas hraje kapela a zase se zpívá. I tu formu jsem vymyslel, to byla úplně nová forma.“

A tak v roce 1971 založil Moravanku. Sezval dohromady několik muzikantů s dechovými nástroji a bicími. Začala úžasná jízda po hudebním nebi. Zkoušky, natáčení, nahrávání. Koncerty u nás i po celé Evropě. Dokonce turné v Americe.

„Ty naši lidi, ti byli blázni do těch písniček, byla z toho taková ta čistá Moravanka, moravsko-slovácká, říkali nám swing po Slovácku, poněvadž ten břink byl úplně jinej, a bourala s tím svět.“